

294.313

พ323ถ

ฉ.2

อนันต์

ในงานฌาปนกิจศพ

คุณแม่ลำไย พ่วงสาภาหลาย

ณ ฌาปนสถานกองทัพบก วัดโสมนัสวิหาร

วันเสาร์ ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๓

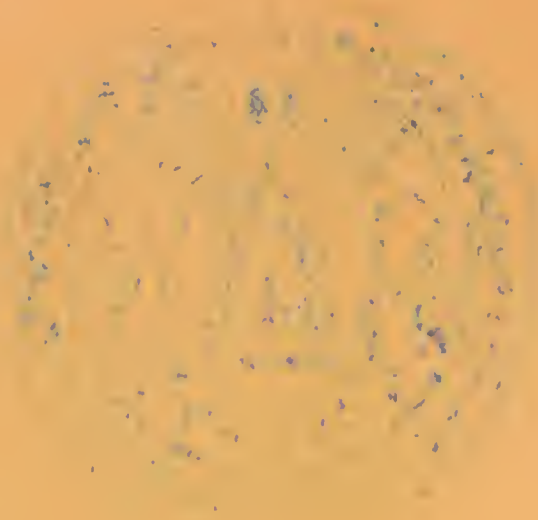
อนุสรณ์

ในงานฌาปนกิจศพ

คุณแม่ลำใย พ่วงลาภหลาย

ณ ฌาปนสถานกองทัพบก วัดโสมนัสวิหาร

วันเสาร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เลขหมู่

294.313

ผู้แต่ง

ว. 323/ก

เลขทะเบียน

๔๒

013623

คำปรารภ

เนื่องในงานฉาปนกิจศพ คุณแม่ลำไย พ่วงลาภ-
หลาย มารดาของข้าพเจ้า ตั้งใจจะพิมพ์หนังสือเป็น
บรรณาการแก่ผู้มาในงานศพ ตลอดทั้งท่านที่เคารพนับถือ
เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ได้รับและได้อ่านมากที่สุด
เท่าที่จะทำได้ จึงพยายามค้นคว้าสำหรับตำราต่าง ๆ ที่ท่าน
ผู้ใดประพันธ์และแต่งไว้หลายเล่มด้วยกัน จนไม่สามารถ
จะรวบรวมอนุญาตจากท่านผู้เป็นเจ้าของได้ทุกท่าน จึงขอประ-
ทานอภัยและขอได้รับความขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอก-
กาสนี้ด้วย หากมีการขาดตกบกพร่องประการใด โปรด
เข้าใจว่า เป็นความผิดของผู้จัดพิมพ์แต่ผู้เดียวทั้งนี้

กุศลกรรมอันใดจักพึงมีเพราะประโยชน์แห่งหนังสือ
เล่มนี้แล้ว ขอผลบุญนั้นจงเป็นพลวปัจจัยคลบบันดาลให้
คุณแม่ลำไย ฯ ตลอดจนบิดาญาติมิตรสหาย อีกทั้งเจ้าของ
ตำราและผู้ที่ได้รับและได้อ่านหนังสือเล่มนี้ให้มีโอกาส
หลุดพ้นจากทุกข์แห่งวัฏฏะนี้โดยทั่วกัน เทอญ.

วิชา พ่วงลาภหลาย

920.73

@ 6333

10495

คุณแม่ลำไย พ่วงลาภหลาย

ชาติ

๒๔๒๐

มรณะ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๒

อายุ ๙๒ ปี

ประวัติสังเขป

คุณแม่ลำไย พ่วงลาภหลาย

คุณแม่ลำไย พ่วงลาภหลาย เกิดเมื่อวันที่
เดือน พ.ศ. ๒๔๒๐ ที่ตำบลชนะสงคราม อำ-
เภอพระนคร จังหวัดพระนคร เป็นบุตรคนหัวปีของ
นายถม และ นางห่วง เป็นผู้มีนิสัยอ่อนโยนละมุนละม่อม
ชอบทำบุญให้ทานและฟังเทศน์ มีจิตเมตตากรุณาแก่สัตว์
และมนุษย์ทั่ว ๆ ไป เป็นผู้ไม่เย่อหยิ่งและถือตัว ได้ถึง
แก่กรรมด้วยโรคชรา โดยมีได้เจ็บป่วยหรือต้องรักษา
พยาบาลแต่อย่างใด ประจุตังผลไม้ที่สุกงอมอยู่กับต้น
ได้ร่วงหล่นลงสู่พื้นดินตามธรรมชาติโดยแท้ เมื่อวันที่ ๒๘
ธันวาคม ๒๕๑๒ เวลา ๑๔.๔๕ น. สิริอายุได้ ๙๒ ปี

อันชีวิตร่างกายไม่เที่ยงแท้
เกิดแล้วแก่เจ็บตายไม่วายสิ้น
ทั้งทราศพทัมจอมแผ่นดิน
มวลทรพิสัยสนเคยยึดถือเปลี่ยนมือไป.

พระคาถาพระบ๊จเจกะโพธิ์ โปรดสตั้ว

ตั้ง “นะโม” ๓ หน

พระคาถาบทนำว่า ^๕ ^๔ ครึงเดียว

พุทฺธะ มะอะอุ นะโมพุทฺธายะ

พระคาถาพระบ๊จเจกะโพธิ์โปรดสตั้ว ว่าดังนี้

วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา

วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย

พุทฺธัสสะ มานีมามะ พุทฺธัสสะ สวาโหม

พระคาถาของพระบ๊จเจกะโพธิ์^๕นี้ ท่านพระครู
วิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อบ้าน) สำนักวัดบางนมโค
ตำบลบางนมโค บ้านแพน อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรี-
อยุธยา เป็นผู้ได้ไปเรียนมาจากครู^๕ผิง เวลานั้นครู^๕ผิงอายุได้
๔๔ ปี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ ท่านเรียนมาแล้วได้ปฏิบัติเห็น
ผลมากมาย ถึงคนอื่น ๆ ที่ท่านให้เรียนต่อนำเอาไปปฏิบัติ
ตามก็ได้บังเกิดผลมาแล้วมากมาย ท่านเป็นผู้สนใจในพระ
คาถาของพระบ๊จเจกะโพธิ์^๕นี้มากกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งหมด อาทิ
เช่น ท่านจะมีการประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลใด ๆ ท่านต้อง
นำบทพระคาถา^๕นี้ออกแจกแก่บรรดาท่านทั้งหลายที่มาร่วม

กันกระทำการกุศลนั้น ทั้งบรรดาท่านที่คุ้นเคยนับถือและ
 บรรดาศิษยานุศิษย์ทั่วกันทุก ๆ คน หรือท่านมีกิจจะไป
 พัก ณ ที่ใด ท่านจะต้องนำพระภาณัติติดตัวท่านไปแจก
 ทั่วเสมอทุก ๆ ครั้ง หรือท่านจะเดินเข้าออกภายในกุฏิ
 ของท่านเอง ท่านจะต้องยกมือขึ้นทำการสักการะบูชากับ
 กองพระภาณัติ ในขณะที่ท่านผ่านไปมาทุกเมื่อ หรือท่าน
 จะอยู่ ณ สถานที่ใดย่อมต้องกล่าวอ้างถึงความงามความดี
 แห่งพระภาณัติเสมอ และแนะนำให้ผู้ที่มานั่งฟังอยู่ ณ ที่
 นั้นให้ไปกระทำตาม พร้อมทั้งกล่าวยกตัวอย่างที่ท่านได้
 แนะนำไปแล้วได้ผลคืออะไร ถึงกับได้นำของตัวอย่างมา
 ให้ดูด้วย เช่นต้นกล้วยที่ผู้ปลูกแล้วต้นสูงใหญ่ผิดกว่าต้น
 กล้วยธรรมดา ๓ เท่า มีผลใหญ่ผิดกว่ากล้วยธรรมดา มี
 ลูกมากกว่า ๔๐๐ ลูกต่อหนึ่งเครือ ตกใบแล้วยังเหลือปลี
 ใหญ่อีกมากนัก ผู้ที่เห็นกับตาตนเองแล้วกล่าวอนุโมทนา
 ทุกคนว่าแปลกประหลาดมาก ต้นกล้วยที่กล่าวนี้ท่านได้นำ
 มาตั้งให้คนจำนวนมากดูอยู่ที่ลานวัดของท่าน เพื่อจะได้ชม
 เป็นขวัญตาทุกคนและยังมียอมากมาย ที่ท่านได้เล่าให้ฟังมี
 ผลดีทั้งนั้น การปลูกผักมีลูกออกมากมาย พัก ๓ ลูกใหญ่
 โตมาก ๓ ลูกหนักกว่า ๑ หาบ การปลูกมะม่วงอร่อง
 ออกลูกเต็มต้น ผลมะม่วงใหญ่กว่าผลมะม่วงธรรมดาถึง

๓ เท่า การปลูกข้าวก็ได้ข้าวมากกว่าธรรมดา มาก แต่เหลือ
 วัสดุที่จะนำมาให้ดูได้ทุกอย่าง เป็นแต่เล่าให้ฟังพอเป็น
 สังเขปเท่านั้น จึงเห็นว่าท่านสนใจในพระคาถานมากที่สุด
 หนึ่งยังมีข้อที่จะบรรยายถึงความสนใจในพระคาถา
 นของท่านอีกมากมาย เหลือที่จะนำมาบรรยายให้ท่านทั้ง
 หลายทราบโดยละเอียดได้ สรุปความว่าท่านเป็นผู้สนใจใน
 พระคาถานมากที่สุด เพราะท่านเล็งเห็นว่าพระคาถานจะยัง
 ผล คือคุณงามความดีให้บังเกิดแก่บรรดาพวกเราท่านทั้ง
 หลายและถึงพร้อมด้วยความ สุขกาย สุขใจ ระวังเสีย
 ชิงกรรมและเวรทั้งปวง จะนำคนเลวทรามต่ำช้าให้ประพฤ
 ติ ผู้ทำความดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไป กำจัดเสียซึ่งคนพาล
 สันดานหยาบ ให้กลับตัวกระทำแต่ความดี ขจัดเสียซึ่งคน
 พาลเกเรคึกคักเมื่อนั้นผิดศีลธรรม บัดเบาเสียซึ่งการเบียด
 เบียดซึ่งกันและกัน ยังผลคนที่ยากจนให้เป็นคนมีอันจะกิน
 ขึ้น คนที่มีอยู่บ้างแล้วให้งอกเงยยิ่งขึ้นอีก โปรดหมู่เว
 ในยสัตว์ทั้งมวลให้พ้นห้วงวัฏฏสงสาร ตลอดจนโปรดพระ
 สงฆ์สามเณรให้ได้รับอาหารบิณฑบาตอันบริบูรณ์ ช่วยเกื้อ
 กูลกระยาจกเข็ญใจให้ได้รับความสุขโดยทั่วหน้าทุกคนที่ตั้ง
 จิตแน่วแนวนำไปปฏิบัติย่อมเกิดผลสมตาม ที่ กล่าว มา แล้ว
 ทุกคน (เว้นแต่ผู้ที่ไม่มีความพยายาม)

ผู้ที่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระคานาต้องเป็นผู้ที่ใส่
 บาตรแก่พระภิกษุสงฆ์อยู่เสมอเป็นนิจ แม้แต่ ๑ องค์ขึ้นไป
 ไปทุก ๆ วันมิได้ขาด รักษาศีล ๕ หรือ ศีล ๘ หมั่นสวด
 มนต์และว่าพระคานาด้วย เวลาเข้านอนว่า ๓-๕-๗-๙
 จบ (หมายความว่าผู้ใดปฏิบัติพระคานาก็จบก็ได้
 เช่นจะว่า ๓ จบ ๕ จบ ๗ จบ ๙ จบ เป็นต้น แต่การว่า
 ต้องว่าเสมอกันไป จะว่าน้อย ๆ มาก ๆ สลับกันไปไม่ได้
 จะไม่เกิดผลเลย) เมื่อจะใส่บาตรให้ระลึกถึงพระรัตนตรัย
 ก่อนแล้วจึงจบขันข้าวและให้ว่าพระคานา ๓-๕-๗-๙
 จบ เมื่อใส่บาตรเสร็จแล้วให้ระลึกถึงพระรัตนตรัย คือ พระ
 พุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และพระปัจเจก
 โพธิ์ ครูผู้ อาจารย์เนียร ตลอดจนถึงพระครูวิหารกิจจา
 นุกการ (หลวงพ่อบาน) วัดบางนมโคเป็นที่สุก ขอให้จง
 มาโปรดข้าพเจ้าด้วย แล้วหาน้ำที่สะอาดมากรวดน้ำ เพื่อ
 อุทิศส่วนบุญและกุศลไปถึง ปู่ ย่า ตา ยาย บิดา มารดา
 และญาติมิตรสหายที่ล่วงลับไปแล้ว ตลอดถึงผู้มีพระคุณ
 ทั้งหลาย เมื่อกรวดน้ำแล้ว เอน้ำที่กรวดไปจำเรณู (เท)
 รดที่โคนต้นไม้ เวลาบูชาพระสวดมนต์แล้วว่าพระคานา
 ๓-๕-๗-๙ จบ เวลาเข้านอนกราบพระในที่ ๆ
 นอนแล้วว่าพระคานาอีก ๓-๕-๗-๙ จบ และถ้าใคร

ปฏิบัติตั้ง^๕ทุกวันเป็น^๗นิจ จะมีลาภและความสุขความ-
เจริญ เพราะท่านพระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อบาน)
วัดบางนมโค จะโปรดบุคคลทั้งหลายทั่วไปที่ยากจนขัดสน
เพื่อให้พ้นทุกข์จากความอดอยาก แต่ท่านห้ามประพฤติก
ความชั่ว ต้องรักษาศีล ๒ ข้อที่สำคัญที่สุดให้ได้แน่นอน
ก่อนปฏิบัติพระภาณ^๘ คือ ศีลข้อ ๒ อทินนาทาน เว้น
จากการลักทรัพย์ หรือหยิบฉวยสิ่งของที่เจ้าของเขาไม่
อนุญาตมาเป็นสมบัติของตน กับศีลข้อ ๕ คือเว้นจาก
การดื่มเสพสุรายาเมาทุกชนิด กับห้ามใช้ในทางมิฉฉาชีพ
ทุกชนิด และการพนันต่าง ๆ ด้วย หรือถ้าผู้ใดรักษาศีล
๕ ได้ทั้งหมดก็ยิ่งดี ผู้ใดประพฤติดัง^๙แล้วจงปฏิบัติตาม
พระภาณของพระปัจเจกะโพธิ์ จะเห็นคุณในไม่ช้าเพียง
เวลา ๖ เดือนก็ทราบได้ ถ้าใครทำนาน ๆ ได้หลายปีก็จะ
มีความสุขยิ่งขึ้น ทั้งชาติ^{๑๐}นี้และชาติหน้า ใครได้ปฏิบัติ
ตามจงกระทำใจของตนให้ผ่องแผ้ว ระลึกถึงพระรัตนตรัย
และพระปัจเจกะโพธิ์ให้เที่ยงแท้ และให้สังเกตดูให้ละเอียด
ต่อไป^{๑๑}

คือให้ดวงข่าวสารที่เฝ้ารับประทาน เดือนหนึ่งหมด
เปลืองเท่าไร ปฏิบัติพระภาณพระปัจเจกะโพธิ์ถึงเดือน
หนึ่งจะเหลือข่าวสารเท่าไร ปฏิบัติติดต่อกันทุก ๆ เดือนไป

ข้าวสารจะหมดหรือลดน้อยลงเท่าไร ข้าวหุงสุกแล้วเหลือไว้
 มือหลังและมือต่อ ๆ ไปจะไม่บูด และผู้ที่ยกข้าวเปลือก
 เมื่อจะชนเขาย่างหรือพ้อมดวงถึงแรกให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕
 ๗-๙ จบ ดวงถึงสุดท้ายก็ให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-
 ๙ จบเช่นเดียวกัน แล้วให้จดไว้ว่ามีอยู่กี่เกวียนก็บันทึกถึง
 กรณเมื่อจะชนออกจากย่างหรือพ้อมเพื่อการคว่ขายหรือใช้เอง
 ดวงถึงแรกให้ว่าพระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์ก่อน ๓-๕-๗
 ๙ จบ ดวงถึงเมื่อจะเลิกก็ให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗
 ๙ จบเหมือนกัน แล้วให้จดไว้ว่ามีกี่เกวียนก็บันทึกถึง ให้
 สังเกตว่าข้าวเปลือกจะดวงได้มากออกไปก็เกวียนก็บันทึกถึง
 ก็คงจะรู้สรรพคุณของพระคาถานี้ได้ ผู้ที่ทำนา เมื่อจะหว่าน
 ข้าวเปลือกน้าอันไหน พันธุ์ข้าวเปลือกที่จะหว่านกำแรก
 ก็ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบก่อน เมื่อหว่านข้าวหมด
 แล้ว ก็ให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ ข้าวจะงอก
 งามแมลงและสัตว์ที่เป็นอันตรายกับต้นข้าวจะไม่รบกวนต้น
 ข้าวเลย ผู้ที่ทำการค้าขาย เวลาจะซื้อหรือเวลาจะขายก็ให้
 ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ ค้าขายจะมีกำไร ทรัพย์
 สิ้นก็จะงอกงามผิตปกติ ผู้ที่ทำราชการหรือทำงานรับจ้าง
 ทำนา ทำสวน ค้าขาย หรือเป็นแม่ครัวหุงข้าวต้มแกง
 เป็นต้น เมื่อจะทำให้ว่าพระคาถานี้ก่อน ๓-๕-๗-๙ จบ

ผู้ใดทำได้ละเอียดเรียบร้อยดังกล่าวมาแล้วนี้ และปฏิบัติ
 การข้างต้นอย่าให้ขาดได้ จะเห็นคุณและมีลาภมาก จะมี
 ของสิ่งไรอยู่ใช้ไม่คอยหมดเปลี่ยนแปลงเหมือนเช่นเคย มีแต่จะ
 งอกงามเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป จะทำนา ทำสวน รัตน^๕าพรวน
 ดิน เพาะปลูกหรือซื้อขายสิ่งใด ๆ ให้บูชาพระคาถานี้ก่อน
 ทุก ๆ ๓-๕-๗-๙ จบแรก และทุก ๆ ๓-๕-๗-๙ จบ
 หลัง หรือถ้าจะถามพระคาถานี้เป็นการเสี่ยงทายก็ได้ การ
 ถามควรถามครั้งละ ๑ อย่าง อย่าถามหลาย ๆ อย่างรวม
 กัน จะไม่เกิดผล ถ้าครั้งละอย่างจะได้ผลดี คือ ผู้ใดจะ
 คิดทำอะไรดีไม่ดีก็ให้บูชาพระคาถานี้ ด้วย ดอกไม้รูปเทียน
 แล้วหักไม้วัดให้ยาวเสมอกับของตนพอดี แล้วว่าพระคาถา
 นี้แล้วจงอธิษฐานว่าสิ่งที่ตนนึกตนคิดอยู่เวลานี้ ตนจะทำ
 เป็นผลสำเร็จดังงามแล้ว ให้ไม้วัดยาวออกไปกว่าคืบ ถ้าจะ
 ไม่เกิดผลไม่ดีไม่งามให้ไม้สั้นเข้ามาไม่ถึงคืบ ได้มีผู้ปฏิบัติ
 เห็นผลจริงมาแล้วมากมาย ฉะนั้น จึงได้พิมพ์แจกในงานนี้
 เพื่อให้เป็นสาธารณะประโยชน์ทั่วไป ถ้าใครทำเห็นผล
 พิศดารอย่างไร ก็ขอให้บอกเล่ากันต่อ ๆ ไปด้วยเพื่อบุญ
 กุศล ในครัวเรือนหนึ่ง ควรเล่าบนพระคาถานี้ให้ได้ทุก ๆ
 คนในครัวเรือนนั้น แล้วผลัดกันใส่บาตร ถ้าหากว่าใส่
 บาตรไม่ทัน จบเอาไว้แล้วนำเอาไปถวายพระเจ้าหรือเพล

ก็ได้ หรือจบแล้วฝากคนอื่นใส่แทนก็ได้ แต่ระวังอย่าให้
ขาดหรือเว้นได้จนวันเดียว ลากที่เกิดแล้วแต่หนหลังจะได้
ไม่ถดถอยไป

ถ้าท่านผู้ใดนำเอาพระคาถา หรือหนังสือ^๕ไปเรีย
ไรหรือซื้อขายแลกเปลี่ยน จะทำพระคาถา^๕ไม่สำเร็จไม่เกิด
ผล เพราะท่านเจ้าของไม่พึงปรารถนาในเชิงนี้ ท่านยินดี
ให้เป็นธรรมทานจริง ๆ ฉะนั้นถ้าผู้ใดต้องการอยากได้ก็ขอ
ให้ลอกคัดเอาไปเป็นทาน อย่าได้คิดผลประโยชน์ต่อผู้ที่
คัดลอกเป็นอันขาด หรือท่านผู้ใดสนใจต้องการหนังสือพระ
คาถาพระปัจเจกะโพธิ์โปรกสตร์ ของนายประยงค์ นาง
เล็ก กงตรงจิตร พิมพ์แจกในการบำเพ็ญกุศลทั่วไปแล้ว
ขอได้โปรดขอไปยังห้างขายยาตราใบโพธิ์หน้าตลาดท่าเตียน
ถนนมหาธาตุ พระนคร ยินดีให้ท่านเสมอแต่จะไม่ยอมให้
ต่อเมื่อฝากคนอื่นขอแทนเท่านั้น ผู้ใดจะปฏิบัติพระคาถา^๕
เพื่อความสุขความเจริญต่อไปภายภาคหน้า ตลอดจนบุตร
หลานเหลนในวงศ์ตระกูลของท่านแล้ว โปรดทราบไว้เพื่อ
ความสุขอันยืนยาวนาน เทอญ.

พระคาถาสำหรับคนเกิดวันอาทิตย์

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ
ปะฐะวีปปะภาโส ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณ

ณัง ปะฐะวีปปะภาสัง ตะยัชชะ คุตตะ วิหะเรมุ
 ทิวะสัณเฑ พราหมณา เวทะคุ สัพพะธัมเม เต
 เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ นะมัตถุ พุท-
 ธานัง นะมัตถุ โพธิยา นะโม วิมุตตานัง นะโม
 วิมุตติยา อิมัง โสปะริตตัง กัตวา โมโร จะระติ
 เอสะนา.

พระคาถาบทนี้ เมื่อองค์พระโพธิสัตว์เจ้าเสวยพระ
 ชาติเป็นนกกยงทอง นายพรานป่าพยายามจะทำร้ายพระองค์
 แต่มีอาชญาจะทำอันตรายใดๆ ทั้งสิ้นได้ ด้วยองค์พระโพธิ
 สัตว์เป็นผู้บริสุทธิ์หมดจด มีแต่พระมหาเมตตา ก่อนจะ
 ออกหาอาหารทุกครั้งและเมื่อกลับถึงที่อาศัยได้เจริญภาวนา
 พระคาถาบทนี้ว่า ความนอบน้อมอันเข้าถึงพระพุทธเจ้า
 ทั้งหลายในปางก่อน พราหมณ์ผู้ถึงวิมุตติธรรม ถึงพระ
 โพธิญาณอันพระอาทิตย์ผู้เป็นใหญ่ เป็นเอกราช ให้แสง
 สว่างความสดชื่นแก่ชาวโลก จงพิทักษ์รักษาความปลอดภัย
 ความสุขแก่ข้า และสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ตลอดวันตลอดคืน

โบราณจารย์ท่านจึงบัญญัติให้เลข ๑ เป็นเครื่องหมายวันอาทิตย์ หรือดาวอาทิตย์ตามตำราโหราศาสตร์
 คนเกิดวันนี้ มีอุปนิสัยกล้าหาญ ใจสูง รักเกียรติ แข็ง
 แรง หยิ่ง ว่องไว ใจร้อน มักเป็นโรคหัวใจ ท่านจึงให้

ภาวนาพระคาถาบทวันละ ๖ จบตามกำลังพระเคราะห์ทุกๆ
วันไป พร้อมกับบูชาพระประจำวันเกิดจะเป็นสิริมงคลแก่
ตน และเพื่อขจัดเสียซึ่งภยันตรายทั้งปวง

ตำนานพระพุทธรูปประจำวันอาทิตย์

๑. วันอาทิตย์ พระพุทธรูปปางนี้อยู่ในพระ
อริยาบถยืน ยกพระหัตถ์ขึ้นเล็กน้อย สัมพระเนตรทั้ง ๒
ข้างเต็มที่ ทอดพระเนตรดูมหาโพธิ์พฤกษ์ พระหัตถ์ทั้ง ๒
ห้อยลงมาประสานทับกันอยู่หน้าพระเพล่า พระหัตถ์ขวาทับ
พระหัตถ์ซ้าย อยู่ในพระอาการสังวร พระพุทธรูปปางนี้
มีตำนานดังนี้ :—

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสรู้อนุตตรสัมมาสัม
โพธิญาณแล้ว ประทับเสวยวิมุตติสุขอยู่ที่ร่มมหาโพธิ์ ๗ วัน
แล้วก็เสด็จจากร่มไม้มหาโพธิ์ไปประทับยืนกลางแจ้งทางทิศ
อีสานของต้นมหาโพธิ์นั้น ทรงทอดพระเนตรต้นมหาโพธิ์
โดยไม่กระพริบพระเนตรด้วยพระอริยาบถนั้นถึง ๗ วัน
สถานที่นั้นเป็นนิมิตมหามงคล เรียกว่า “อนิมิตสเจตีย์”

พระพุทธรูปที่ทรงจ้องพระเนตรดูไม้มหาโพธิ์
โดยไม่กระพริบพระเนตรถึง ๗ วัน เป็นเหตุแห่งการสร้าง
พระพุทธรูปปางนี้ขึ้น เรียกว่า “ปางถวายเนตร” ซึ่งเป็น
พระประจำวันเกิดของคนที่เกิดวันอาทิตย์.

พระคาถาสำหรับคนเกิดวันจันทร์

ยันทุนนิมิตตั้ง อะวะมังกะลัญจะ โยจามะนาโป
สะกุนัสสะ สัทโท ปาบัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกัณตัง พุท
ธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตั้ง อะวะมังกะลัญจะ โยจามะนาโป
สะกุนัสสะ สัทโท ปาบัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกัณตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตั้ง อะวะมังกะลัญจะ โยจามะนาโป
สะกุนัสสะ สัทโท ปาบัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกัณตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ.

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีจริงโดยประวัติ -
ศาสดารัฐมิตาสดรมมิใช่ผู้สมมุติ พระองค์ทรงเป็นพระราชา-
ยาทแห่งรัฐอุดมประเทศ จะได้เป็นพระเจ้าแผ่นดินต่อจาก
พระราชบิดาแต่พระองค์หาได้ทรงยินดีในลาภยศ ทรัพย์สม-
บัติอันมหาศาลของพระองค์โดยชอบธรรม พระองค์ทรง
พระวิสุทธิคุณพระเมตตาคุณ พระมหากรุณาธิคุณโดยแท้
หาได้ทรงเห็นแก่ความสุขส่วนพระองค์ กลับทรงทรมาน
พระองค์ พยายามค้นคว้าหาสัจธรรมเพื่อโปรดสัตว์โลก
ให้พ้นทุกข์ เมื่อพระองค์ได้บรรลุพระอมฤตธรรมอันประ-
ณีตประเสริฐสุดในโลกแล้วทรงประทานแก่พระสงฆ์สาวก

ผู้เป็นเนื่อนาบุญอันประเสริฐ และพระพรหม พระเทพ
 มนุษย์ผู้มีศรัทธาเลื่อมใสใน ศีล ทาน ภavana ให้ประสบแต่
 ความสุขเกษมสำราญตลอดกาลนาน

โบราณจารย์ท่านจึงบัญญัติให้เลข ๒ เป็นเครื่องหมายวันจันทร์ หรือดาวพระจันทร์ตามตำราโหราศาสตร์
 คนเกิดวัน^๕นี้ มีอุปนิสัย ร่าเริง มีเสน่ห์ อ่อนไหว เปลี่ยน
 แปลงง่าย มักฝันร้าย หวาดต่อสิ่งที่ไม่เป็นมงคล มักเป็น
 โรคกระเพาะ จันทร์กำเนิดอยู่ในราศีที่ให้คุณเช่น ราศีเมษ
 ผู้ใหญ่มักเอ็นดู เพื่อนมาก แต่ถ้าอยู่ในราศีที่ให้โทษ ร้าย
 นึก ท่านจึงให้หมั่นสวดมนต์ไหว้พระ และสวดพระคาถาบท
 นีวันละ ๑๕ จบตามกำลังพระเคราะห์ทุก ๆ วันไป พร้อม
 กับบูชาพระประจำวันเกิด จะเกิดสิริมงคลยิ่งนักแล

ตำนานพระพุทธรูปประจำวันจันทร์

๒. วันจันทร์ พระพุทธรูปปางนี้อยู่ในพระอริยาบถ
 ยืนพระหัตถ์ซ้ายห้อยลงข้างพระวรกาย ตามปกติ พระหัตถ์
 ขวายกขึ้นเสมอพระอุระ แขนพระหัตถ์ยื่นออกไปเป็นกิริยา
 ห้าม พระพุทธรูปปางนี้ มีตำนานดังนี้ :—

ครั้งหนึ่ง เมืองไพศาลีเกิดทุพภิกขภัย ประชาชน
 ล้มตายเป็นอันมาก เพราะอดอาหาร เมืองทั้งเมืองปฏิกล

ไปด้วยชากศพ พวกผีปีศาจก็เข้าเล่นผ่านในพระนคร โรค
ภัยไข้เจ็บก็เกิดขึ้นเป็นอันมาก ชาวเมืองไพศาลีประสพภัย
๓ ประการ คือ ทุพภิกขภัย โรคภัย และปีศาจภัย พระ
เจ้าลิจฉวีก็นิมนต์พระผู้มีพระภาคเจ้า ให้เสด็จไปปราบภัย
ทั้ง ๓ นั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จไปถึง ก็บังเกิด
มหัศจรรย์ มหาเมฆก็ตั้งขึ้นกระหน่ำฝนลงมาประจุตึงเทน้ำ
เสมือนหนึ่งจงใจจะล้างพื้นปฐธาให้สะอาดต้อนรับพระบรม-
ศาสดา ๆ ก็ให้พระอานนท์เรียนรัตนสูตร เพื่อขับไล่ภัยทั้ง
หลายให้หมดสิ้นไป

ในราตรีนั้นพระอานนท์เรียนเอวรัตนสูตรจากพระ
บรมศาสดา แล้วประกาศบาตรซึ่งเต็มด้วยน้ำ ตั้งกลยาณจิต
ประกอบด้วยเมตตา ระลึกถึงพระพุทธคุณ คือบารมี ๑๐
อุปปบารมี ๑๐ และปรหมัตถบารมี ๑๐ ซึ่งทรงบำเพ็ญ
มา เจริญมนตร์รัตนสูตรนี้ เทียวจาริกไปภายในกำแพง
เมืองพร้อมด้วยพระเจ้าลิจฉวี เดินพลาถพรหมน้ำมนต์พลาถ
จนรอบพระนคร มนุษย์ที่ประสพภัยแต่ปีศาจและโรค พอ
ถูกหยดนํ้ามนต์ที่พระเถระเจ้าพรหมเท้านั้น ก็หายจากโรคภัย
มีกำลังสดชื่นติดตามแวดล้อมพระเถระเจ้า มวลภูตผีปีศาจ
ที่เข้ามาเบียดเบียนมนุษย์ เมื่อถูกหยาดน้ำของพระ-
เถระเจ้าก็เจ็บปวดแทบดับจิตร พากันเผ่นหนีอย่างไม่คิด

ชีวิต ต่งหน้าวิ่งหนีออกจากเมืองโดยไม่เหลียวหลัง ภัย
ทั้ง ๓ ประการก็สงบราบคาบลงโดยสิ้นเชิง พระพุทธรูป
ปางนี้ เรียกว่า “ปางห้ามพยาธิ” ซึ่งเป็นพระประจำวัน
เกิดของคนที่เกิดวันจันทร์

พระคาถาสำหรับคนเกิดวันอังคาร

ยัสถานุสระระณนาปี อันตะลิกเขปี ปาณโน
ปะติฏฐะมะธิกัจฉันติ ภูมียัง วียะ สัพพะทา สัพพะปัตถะ
วะชาลัมहा ยักขะโจราทิสัมภะวา กะณะนา นะ จะ มุต
ตานัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห.

พระคาถาบทนี้ ผู้ใดระลึกถึงพระพุทธรูปในกาล
ทุกเมื่อ ย่อมขจัดซึ่งอุปัทวะเหตุ ภัยร้าย สรรพภัยทั้งหลาย
หนักเป็นเบา เบาก็หายสิ้นได้เป็นอย่างดี อีกทั้งมนุษย์ใน
ร่างคนให้ร้ายย่อมพินาศไปสิ้น เมื่อท่านผู้ใจบุญใจกุศลไม่
เป็นผู้เบียดเบียนผู้อื่นต้องได้รับความเดือดร้อนทางกาย
วาจา ใจ หมั่นประกอบเมตตา ทาน กุศล เสมอ ๆ

พระคาถาบทนี้ พระอานนท์เถระเจ้าทรงตรัสแก่
พระอริยสงฆ์ในครั้งหนึ่งว่า เทพยดาทำสงครามกับอสูร
เทพยดาสู้ไม่ได้ต้องพ่ายแพ้หนีภัย ได้อาศัยพระคาถานี้เป็น
เกราะกำบังด้วยความปลอดภัย ผู้ใดได้เจริญภาวนาเนื่องนิจ
ย่อมมีแต่ความสุขความเจริญรุ่งเรือง

โบราณจารย์ท่านจึงบัญญัติให้เลข ๓ เป็นเครื่องหมายวันอังคาร หรือดาวอังคารตามโหราศาสตร์ คนเกิดวัน^๕นี้มีอุปนิสัยเข้มแข็งขยันหมั่นเพียร อุตทน ว่องไว เชื้อมั่นในตนเอง เป็นนักสู้ ใจเร็ว มีศรัทธามาก มักเป็นโรคเกี่ยวกับน้ำเหลือง กล้ามเนื้อ ท่านให้หมั่นสวดมนต์ไหว้พระ และสวดพระคาถาบท^๕วันละ ๘ จบตามกำลังพระเคราะห์ทุก ๆ วันไป เพื่อความปลอดภัยและความรุ่งเรืองแก่ตน ศัตรูย่อมพินาศ^๕สิ้น พร้อมกับบูชาพระประจำวันเกิดจะมีแต่ความสุขยิ่งนัก

ตำนานพระพุทธรูปประจำวันอังคาร

๓. วันอังคาร พระพุทธรูปปาง^๕นี้ อยู่ในพระอริยาบถนอนตะแคงข้างขวา พระบาทซ้ายทับพระบาทขวาเสมอกัน พระหัตถ์ซ้ายทาบทอดไปตามพระวรกาย พระกัจฉะ (รักแร้) ทับบนเขนย ช่นพระหัตถ์ขวา^๕ขึ้นประคองพระเศียรให้ตั้งขึ้น พระพุทธรูปปาง^๕นี้ มีตำนานดังนี้ :—

เทวดาและมนุษย์เป็นอันมาก ได้สดุดีพระเกียรติคุณของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า พระองค์ทรงประกอบไปด้วยพระปัญญาคุณ พระปริสุทธิกคุณ และมหากรุณาธิคุณ^๕ กรัง^๕นโนสุรินทราหู อุปราชของท้าวเวปจิตติอสุรบดินทร์

ผู้ครองอสูรพิภพ ได้ฟังเกียรติเหล่านั้น ใครจะเข้าเฝ้าพระ
 สัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ก็คิดว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นมนุษย์
 มีพระวรกายเล็ก ถ้าเราเข้าไปเฝ้าต้องก้มลงมอง เป็นความ
 ลำบาก ทั้งเราก็ไม่เคยก้มเศียรให้ใคร ๆ จึงระงับความคิด
 นั้นเสีย แต่เมื่อได้ฟังเกียรติคุณบ่อย ๆ เข้า ก็ใคร่จะเข้า
 เฝ้าอีก จึงตัดสินใจเข้าเฝ้า

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงทราบการมาของ
 อสุรินทราหู จึงเนรมิตรพระวรการให้ใหญ่โตกว่าอสุรินทรา
 หูหลายเท่า เสด็จบรรทมเหนืออาสนะ พระวรกายที่ทรง
 เนรมิตรนี้ อสุรินทราหูเห็นแต่ผู้เดียวเท่านั้น ผู้อื่นไม่มีใคร
 เห็น จึงเกิดเป็นปางขึ้น เรียกว่า “ปางไสยาสน์” ซึ่งเป็น
 พระประจำวันเกิดของคนที่เกิดวันอังคาร สร้างไว้สักการะ
 เคารพบูชา.

พระคาถาสำหรับคนเกิดวันพุธ

สัพพาสิวิสะชาตินัง ทิพพะมันตาคะทัง วียะ ยันนา
 เสติ วิสัง โฆรัง เสสญจาปี ปะริสสะยัง อาณักเชตตัมหิ
 สัพพัตตะ สัพพะทา สัพพะปาณินัง สัพพะโสปี นิวาเรติ
 ปะริตตันทัมภะณามะ เห

พระคาถาบทนี้ ผู้ใดถึงแล้วซึ่งการไม่เบียดเบียน
ต่อสัตว์ทั้งปวง อันมีงูเป็นต้น สัตว์ทั้งหลายย่อมเป็นมิตร
แก่ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ อยู่ในความเมตตากรุณา ย่อมพ้น
ภัยอันตรายในการเดินทางในเขตที่อยู่อาศัย

โบราณจารย์ท่านจึงบัญญัติให้เลข ๔ เป็นเครื่อง
หมายวันพุธหรือดาวพุธ ตามตำราโหราศาสตร์ คนเกิด
วันนี้มีอุปนิสัยเฉลียวฉลาด สามารถในเชิงพูด กมกาย
หลักแหลม อ่อนโยน ตื่นตกใจง่าย แต่ถ้าดาวพุธอยู่ใน
ราศีที่ให้โทษก็เป็นคนสองเสียง หรือติดอ่าง มักเป็นโรค
ปอด ปาก ฟัน ลำคอ ท่านจึงให้ห่มนวมจนดึกให้ไว้พระ
แล้วสวดพระคาถาบทนี้วันละ ๑๗ จบตามกำลังพระเคราะห์
ทุก ๆ วันไปพร้อมกับบูชาพระประจำวันเกิดกับทำบุญให้
ทานเพื่อเพิ่มพูนผลานิสงส์ให้เจริญวัฒนาทั้งภพนี้และภพ
หน้าอัมเอบตลอดกาล

ตำนานพระพุทธรูปประจำวันพุธ

๔. วันพุธ พระพุทธรูปปางนี้อยู่ในพระอิริยาบถ
ยืน ชันพระบาททั้งสองชิดกัน พระหัตถ์ทั้งสองยกประคอง
บาตรราวสะเอว มีบาตรวางอยู่ที่ฝ่าพระหัตถ์ในท่าประคอง
ด้วย พระพุทธรูปปางนี้มีตำนานดังนี้.

เมื่อพระบรมศาสดาเสด็จไปยังพระนครกบิลพัสดุ์ เพื่อโปรดพระประยูรญาติ ทรงแสดงธรรมให้แก่พระประยูรญาติ ซึ่งมีพระเจ้าสุทโธทนะพระราชบิดาเป็นประธาน เสร็จแล้วก็เสด็จกลับพร้อมด้วยพระภิกษุสงฆ์พระประยูรญาติทั้งหมด แม้แต่พระเจ้าสุทโธทนะ มิได้อาราธนาให้มาเสวยพระกระยาหาร เพราะทรงดำริว่า พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพระโอรส พระสงฆ์เล่าก็เป็นศิษย์ของพระโอรส แล้วพระโอรสจะเสด็จไปไหน เมื่อไม่มายังพระนิเวศน์ของพระองค์ไม่จำเป็นต้องทูลอาราธนา เมื่อทรงดำริเช่นนั้นแล้ว ก็เสด็จกลับพระราชนิเวศน์ ทรงรับสั่งให้พนักงานตักแต่งพระกระยาหารเพื่อต้อนรับในวันรุ่งขึ้น

ฝ่ายสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในวันรุ่งขึ้นก็เสด็จออกบิณฑบาตร พร้อมด้วยพระภิกษุสงฆ์ในพระนครกบิลพัสดุ์ ประชาชนภูรพากันอนุโมทนาสาธุการ นับเป็นครั้งแรกที่ชาวเมืองกบิลพัสดุ์ได้เห็นพระบรมศาสดาทรงอุ้มบาตร จึงเกิดเป็นปางพระพุทธรูปขึ้นเรียกว่า “ปางอุ้มบาตร” ซึ่งเป็นพระประจำวันเกิดของคนที่เกิดวันพุธสร้างไว้สักการะเคารพบูชา จะได้มีความสุขกาย สบายใจ รวยลาภ รวยยศ

พระคาถาสำหรับคนเกิดวันพฤหัสบดี

ปุเรนทมโพรธัมภาเร นิพพัตตัง วัฏฏะชาตียัง
ยัสสะ เตเชนะ ทาวักคิ มหาสตัตัง วิวัชชะยิ เถรสสะ
สาริปุคคัสสะ โลกะนาถะนะ ภาสิตัง กปป์ปฐฐายิ มหา-
เตชัง ปะริตตันตัม ภะณามะ เห

พระคาถาบท^๕นี้ กาลครั้งหนึ่งพระมหาสัตว์เสวย
พระชาติเป็นลูกนกคุ้ม พ่อแม่ออกหาอาหารเกิดไฟไหม้ป่า
ล้อมรอบพระองค์ พระมหาสัตว์จึงตั้งสัจจาธิษฐานถึง คีล
ทาน บารมี ด้วยความสะอาดกาย สะอาดใจ ที่พระองค์
ได้ทรงบำเพ็ญมา และระลึกถึงพระมหาชินะเจ้าในปาง
ก่อนทั้งหลาย เปลวไฟก็ดับลงดังประหนึ่งตกน้ำหายไปใน

พระคาถา^๕นี้ สมเด็จพระบรมครูผู้ชนะมาร ผู้
บริสุทธิ์ รู้แจ้งโลก ทรงแสดงสัจจธรรมแก่อินทร์ พระ
พรหม พระยมเทพ มนุษย์ อมนุษย์ สัตว์โลก ไม่เลือก
เหล่าชั้นวรรณะให้พ้นทุกข์ ได้ทรงพรภาษิตบท^๕นี้แก่พระ-
สาริปุตรเถระ จึงเป็นพระคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์มหัศจรรย์อย่าง
ยิ่ง ในยามอัปมงคลไฟล้อมตัวหรือบ้านเรือนจะเป็นเกราะ
กำบังได้อย่างดี หรือจะดับพิษไฟ ดับพิษน้ำร้อนลวกก็ได้
แต่ท่านต้องตั้งมั่นอยู่ในศีล ๕ ให้ได้สมาธิเป็นเบื้องต้น

โบราณจารย์ท่านจึงบัญญัติให้เลข ๕ เป็นเครื่องหมายวันพฤหัสบดี หรือดาวพฤหัสบดีตามตำราโหราศาสตร์ คนเกิดวันนี้มีอุปนิสัยรักความยุติธรรม มีความเลื่อมใสในพระศาสนา มีความหวังรุนแรง ชอบการสมาคม ชอบการยุ่งเกี่ยวในกิจการของผู้อื่น ชอบเป็นครูเขา เจ้าระเบียบ สุขภาพดี ท่านจึงให้หมั่นรักษาศีล ๕ สวดมนต์ไหว้พระ แล้วสวดพระคาถาวันละ ๑๙ จบตามกำลังพระเคราะห์ ทุก ๆ วันไป พร้อมกับบูชาพระประจำวันเกิดจะได้เจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ตำนานพระพุทธรูปประจำวันพฤหัสบดี

๕. วันพฤหัสบดี พระพุทธรูปปางน้อยอยู่ในพระอิริยาบถนั่งขัดสมาธิ พระหัตถ์ทั้งสองหงายวางซ้อนกันบนพระเพลา พระหัตถ์ขวาทับพระหัตถ์ซ้าย พระพุทธรูปปางนี้มีตำนานดังนี้:—

เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะ ทรงเลิกบำเพ็ญทุกกิริยาแล้ว หันไปบำเพ็ญเพียรทางใจ ก็ได้บรรลุเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า สมตามพระปณิธานที่ตั้งไว้ โดยได้บรรลุธรรมพิเศษ คืออริยสัจจะ ๔ ประการ ได้แก่

๑. ทุกขสัจจะ	ความจริงในทุกข์
๒. ทุกขสมุทัยสัจจะ	ความจริงในเรื่องที่ทำให้
ทุกข์เกิด
๓. ทุกขนิโรธสัจจะ	ความจริงในเรื่องความ
ดับทุกข์
๔. ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา	ความจริงในเรื่องข้อ
ปฏิบัติให้ถึงซึ่งความ
ดับทุกข์

พระองค์ได้ตรัสรู้ เมื่อวันเพ็ญเดือน ๖ ได้ตื่นมหา
โพธิ์ ณ ฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ในขณะที่นันทมหาอัศจรรย์ก็บัง
เกิดมีพญามหาปฐุมิอันกว้างใหญ่ก็หวั่นไหว พฤษภาชาติทั้ง
หลายก็ผลิดอกออกผลช่องามตระการตา เทพเจ้าทุกชั้นฟ้า
ก็แซ่ซ้องร้องสาธุการ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า อุตุนั้นแล้ว
ในโลกด้วยความยินดีเป็นอัศจรรย์ที่ไม่เคยมีมาในกาล ก่อน
จึงเกิดพระ “ปางสมาธิ” ขึ้น ซึ่งเป็นพระประจำวันเกิดของ
คนที่เกิดวันพฤหัสบดี.

พระคาถาสำหรับคนเกิดวันศุกร์

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ สาสะเน สาธุสัมมะเต
อะมะนุสเสหิ จันเทหิ สะทา กิพพิสะการิภิ ปะริสาณัญจะ

ตัสสันนะ มะหิงสาเย จะ กุตติยา ยันเทเสสิ มหาวีโร
ปรีตตันตัมภะณามะ เห.

พระกาธาทน^๕ พระพุทธเจ้าเป็นพระสัพพัญญู
ตรัสรู้เอง เป็นผู้องอาจแกล้วกล้ามีเดชานุภาพมาก บันลือ
สีหนาทแผ่ไพศาลไปทั่วทั้งสากลพิภพ ทรงพระมหาเมตตา-
ธิคุณ พระมหากรุณาธิคุณ พระบริสุทธิคุณ ค้ำครองแก่
สัตว์โลก ให้พ้นจากกองทุกข์ทั้งปวง จัญไร เหว^๕ทั้งหลาย
อันตราย โรคภัย อมนุษย์ ผู้ร้ายกาจหยาบซ้ำให้เสื่อมสูญ
ไปจากผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ รู้จักละเว้นจากการเบียด-
เบียนให้ผู้อื่นเดือดร้อน เอาแต่ประโยชน์ส่วนตน ย่อมอุกม
สมบูรณ์พลสุขตลอดกาล

โบราณจารย์ท่านจึงบัญญัติให้เลข ๖ เป็นเครื่อง
หมายวันศุกร์หรือดาวศุกร์ ตามตำราโหราศาสตร์ คนเกิด
วัน^๕นี้มีอุปนิสัยสุขุมเยือกเย็น เฉลียวฉลาด ไม่ชอบหยุ่มหยุ้ม
รักสวย รักงาม รับสงบ ท่านจึงให้สวดมนต์ไหว้พระ
และสวดพระกาธาทน^๕วันละ ๒๑ จบ ตามกำลังพระเคราะห์
ทุก ๆ วันไปพร้อมกับบูชาพระประจำวันเกิด จะได้มีความ
สุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ตำนานพระพุทธรูปประจำวันศุกร์

๖. วันศุกร์ พระพุทธรูปปางนี้อยู่ในพระอิริยาบถ ยืน พระหัตถ์ทั้ง ๒ ประสานยกขึ้นประทับที่พระอุระ พระหัตถ์ขวาที่พระหัตถ์ซ้าย เป็นกิริยารำพึง พระพุทธรูปปางนี้ มีตำนานดังต่อไปนี้:-

เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ตรัสรู้อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว ทรงสำราญพระอิริยาบถตามสมควรแล้ว ทรงรำพึงว่า ธรรมที่พระองค์ได้บรรลุนี้ เป็นของลุ่มลึก สุขุมคัมภีรภาพยากที่บุคคลจะรู้ได้ ทำให้ท้อแท้พระทัยถึงกับทรงดำริจะไม่แสดงธรรมแก่มหาชน

ครั้งนั้น ท้าวสหัมบดีพรหมทราบวาระจิตของพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมด้วยบริวาร กราบทูลอาราธนาพระผู้มีพระภาคเจ้า ให้ทรงแสดงธรรมโปรดประชากร เพื่อบุคคลผู้มีธุลีในนัยน์ตาน้อย จะได้ตรัสรู้ธรรมบ้าง

ครั้งนั้น บุคคล ๔ ประเภท ซึ่งเปรียบด้วยดอกบัว ๔ เหล่า ก็เกิดขึ้นในพระทัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า บุคคลที่มีอุปนิสัยแก่กล้า มีกิเลสเบาบางสอนให้รู้ได้โดยง่าย ก็อาจรู้ธรรมได้โดยง่ายฉับพลัน เหมือนกับดอกบัวประเภทที่พุดน้ำแล้ว คอยสัมผัสสัมผัสพระอาทิตย์อยู่จกบาน ณ เช้า

วันนี้^๕ นี้ประเภทหนึ่ง บุคคลที่มีอุปนิสัยปานกลาง ได้รับ
การอบรมในปฏิปทาอันบุพพภาค จนมีอุปนิสัยแก่กล้า ก็
สามารถบรรลุธรรมพิเศษเช่นเดียวกัน เหมือนกับดอกบัว
ตั้งอยู่เสมอน้ำ^๖ จักบาน ณ วันพรุ่งนี้^๗ นี้อีกประเภทหนึ่ง
บุคคลที่มีอุปนิสัยยังอ่อน หรือหาอุปนิสัยไม่ได้ก็ยังไม่ควรได้
รับการแนะนำในธรรมเบื้องต้น^๘ ไปก่อน เพื่อบำรุงอุปนิสัย
เมื่อเป็นเช่นนี้พระธรรมเทศนาคงไม่ไร้ผล เหมือนกับดอก
บัวที่ยังไม่ขึ้นจากน้ำ^๙ ยังอยู่ภายในน้ำจักบาน ณ วันต่อ ๆ
ไป^{๑๐} นี้อีกประเภทหนึ่ง บุคคลจำพวกที่ไม่ใช้เวลาในย คือ ไม่
รับแนะนำ เหมือนกับดอกบัวที่อ่อนนุ่มเป็นภักษาแห่ง
ปลาและเต่า นี้อีกประเภทหนึ่ง เมื่อทรงรำพึงเช่นนี้แล้ว
ก็ทรงอธิษฐานพระหฤทัยในอันจะแสดงธรรมคำสั่งสอน
มหาชนต่อไป และตั้งพุทธปณิธานว่าจะดำรงพระชนม์อยู่
จนกว่าจะได้ประกาศพระศาสนาให้แพร่หลายต่อไป

พระพุทธจริยาที่ทรงรำพึงถึงธรรมที่จะแสดงโปรด
มหาชนนั้น^{๑๑} เป็นเหตุให้สร้างพระพุทธรูปปางนั้นขึ้น เรียก
ว่า “ปางรำพึง” สำหรับคนเกิดวันศุกร์สร้างไว้สักการบูชา

พระคาถาสำหรับคนเกิดวันเสาร์

ยาโทหัง ภะคินิ อะริยาเย ชาติยา ชาโต นาภิชา-
นามิ สัจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโร เปตา เต นะ
สัจจะเนะ โสตถิ เต โหนตุ โสตถิ คัมภัสสะ

พระคาถาบทนี้ อหิงสกะกุมารเป็นคนซื่อสัตย์
กตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณ จึงถูกอาจารย์ผู้เฒ่าเฒ่า หูเบา
หลอกลวงให้ศิษย์หลงเชื่อเที่ยวไล่ฆ่าผู้คน ได้รับทุกข์อย่าง
สาหัสจนได้ชื่อว่าองคุลิมาลใจรลือลั่นไปทั่วสารทิศ ผู้คน
กลัวจนสยอของชน พระมหากษัตริย์ต้องกรีธาทัพออกปราบ
สมเด็จพระบรมครูผู้ชนะมารทรงทราบด้วยพระญาณว่าอหิง-
สกะผู้นี้จะได้สำเร็จเป็นพระอริยบุคคล ในยามรุ่งถ้าไม่ทรง
เสด็จไปโปรด ท่านผู้นี้ก็จะกระทำความอันตรายกรรมโดยไม่ทัน
รู้ตัว คือฆ่าแม่บังเกิดเกล้า แม่ที่เป็นห่วงลูกที่รัก ออก
เที่ยวติดตามหาลูก พระสัพพัญญูผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระมหา-
เมตตาธิคุณ จึงเสด็จแต่พระองค์เดียวไว้ศาสตราใด ๆ ทั้ง
สิ้น หาได้สทกสท้านต่อภัยอันตรายที่จะบังเกิดแก่พระองค์
ก็หาไม่ เมื่อพบองคุลิมาลใจก็พุกกันไม่กล้า องคุลิมาล
ใจได้บรรลุธรรมวิเศษ ปฏิญาณตนถึงพระพุทธเจ้า พระ
ธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า เป็นที่พึ่งที่ระลึกตลอดชีวิต

พระสัพพัญญูบรมครู ผู้ทรงชนะมารทรงเต็มเปี่ยม
ด้วยพระมหาเมตตาทิคุณ พระมหากรุณาธิคุณ พระวิสุทธิ-
คุณ ได้โปรดประทานพรภาษิตบทนี้ แก่องค์อุลิตมาลเถระ
โดยอริยชาติผู้ไม่รู้จักแก่ง ไม่เบียดเบียน ให้พ้นจากทุกข์
ภัยอันตรายทั้งหลายทั้งปวง ให้มีความสุขสวัสดิ์ เมื่อนำพร
ภาษิตน้ไปโปรดผู้ใดผู้หนึ่งพ้นทุกข์ ยังความสุข ยังความ
คลอจากกรรมให้สำเร็จปลอดภัยทั้งแม่และลูก พระคาถา
บทนี้จึงมีความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก

โบราณจารย์ท่านจึงบัญญัติให้เลข ๗ เป็นเครื่อง
หมายวันเสาร์หรือดาวเสาร์ ตามตำราโหราศาสตร์ คน
เกิดวันนี้มีอุปนิสัย ขริบ เจ้าทุกข์ สลดยาย ชอบเงียบ
สันโดษ ไหวจัด งอนจัด ซื่อตรงจนต้องรับทุกข์เนื่องจากผู้
อื่นเนื่องๆ ท่านให้หมั่นสวดมนต์ไหว้พระและสวดพระคาถา
บทนี้วันละ ๑๐ จบ ตามกำลังพระเคราะห์ทุก ๆ วันไป
พร้อมกับบูชาพระประจำวันเกิด จะมีเดชานุภาพพ้นภัย
อันตรายทั้งปวง

ตำนานพระพุทธรูปประจำวันเสาร์

๗. วันเสาร์ พระพุทธรูปปางนี้ อยู่ในอิริยาบถ
นั่งขัดสมาธิ หงายพระหัตถ์ทั้ง ๒ วางซ้อนกันบนพระเพลา
มีพระยานาคแผ่พังพาน ปกคลุมเบื้องบนพระเศียรไว้
พระพุทธรูปปางนี้ มีตำนานดังต่อไปนี้:—

เมื่อพระพุทธเจ้าประทับเสวยวิมุตติสุข ณ รัมไม้อชปาลนิโครธครบ ๗ วันแล้ว พระองค์เสด็จไปประทับนั่งเสวยวิมุตติสุขยังรัมไม้อีก ชื่อว่า มุจลินทร์ ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศอาคเนย์ของต้นมหาโพธิ์ บังเอิญในวันนั้น เกิดมีฝนตกพรำอยู่ไม่ขาดสายตลอด ๗ วัน พญามุจลินทร์นาคราชออกจากพิภพ ทำชนดล้อมพระวรกาย ๗ ชั้น แล้วแผ่พังพานใหญ่ปกคลุมเบื้องบน เหมือนกันเสวตรฉัตรถวายพระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยความประสงค์มิให้ฝนและลมหนาวสาดต้องพระวรกาย ทั้งป้องกันเหลือบ ยุง บึ้ง ร่าน รื่น และสัตว์เลื้อยคลานทั้งมวลด้วย

พระพุทธจริยาที่เสด็จประทับนั่งเสวยวิมุตติสุขภายในวงขนดของพญามุจลินทร์นาคราชที่ขดแหวดวงพระวรกายอยู่นี้ เป็นเหตุให้สร้างพระพุทธรูปปางนั้นขึ้น เรียกว่า “ปางนาคปรก” สำหรับคนเกิดวันเสาร์สร้างไว้สักการะบูชา

เมื่อนำพระเครื่องติดตัวไปด้วยทุกครั้ง

จงว่าคาถาอาราธนาพระ ดังนี้

พุทธรังอาราธนานัง ธัมมังอาราธนานัง สังฆังอาราธนานัง พุทธังรักษา ธัมมังรักษา สังฆังรักษา พุทธังประสิทธิเม ธัมมังประสิทธิเม สังฆังประสิทธิเม

เมื่อจะเอาพระเครื่องสรวมคอ
 ทานให้เสกด้วยพระคาถา ดังนี้

อิติปิโสวิเสเส อีเสเสพุทธานาเม นะสังฆะตัง
 อุเปมิ อิมังกงกะพันทะนัง อะธิษฐามิ นะโมพุทธานะ
 นะมะพะทะ จะพะกะสะ

พระคาถาเมตตามหานิยม

นะเมตตาจะมหาราชา อะเมตตาจะมหาราชา
 อุเมตตาจะมหาราชา สัพพะสิทธิเนหาจะปฐिता สัพพะสุขัง
 จะมะหาลาภัง ราชาโกธัง วินาสสันติ ชะนาโกธัง วินาส
 สันติ สัพพะโกธังวินาสสันติ.

(พระคาถานี้ใช้ทางเมตตาดีนัก ให้ภาวนาไว้เสมอ มีคน
 เมตตารักใคร่)

พระคาถาหัวใจอิทธิเจ และพระเจ้า ๕ พระองค์

อิระกะมะ นะเมตตา โมกรุณา พุทปราณี ธา-
 ยินดี ยะเอ็นดู.

(พระคาถานี้ใช้ทางเสน่ห์ดีนัก ภาวนาเข้าเป็นเมตตามหา
 นิยม เสกขมิ้นสีปาก เสกแป้งผัดหน้า หรือจะใช้เสกของ
 ก็นักได้ เป็นเสน่ห์แก่คนทั้งปวง วิเศษนักแล)

พระคาถาพระเจ้า ๑๖ พระองค์

นะ มะ นะ อะ นอ กอ นะ กะ กอ ออ
 นอ อะ นะ อะ กะ อัง อุ มะ อะ มิ มะ หิ สุ
 ตัง สุ นะ พุทฺธัง อะ สุ นะ อะ

พระคาถานี้ ใช้เสกน้ำมนต์ขับไล่ภูตผีปีศาจที่เข้า
 ทรงในตัวคน ถ้าเป็นตาลทรายทั้งปวง เสกน้ำมนต์พ่น
 และให้กินด้วย เสกข้าวให้เด็กอ่อนกิน จะมีปัญญาเฉลียว
 ฉลาดปราศโรคภัยทั้งปวง อักขระพระคาถานี้ลงตะกุดก็ได้
 ผูกข้อมือเด็กกันแม่ช้อ เสกน้ำพ่นตาแดง เสกปูนสุญผี
 ถ้ากำงปลาติดคอ ให้เสกน้ำกิน และรดหัว ทำน้ำมนต์
 สะเดาะลูกในท้องก็ได้.

เมื่อจะเข้าหาเจ้านาย หรือผู้หลักผู้ใหญ่ ตลอดจน
 เข้าหาศัตรู ให้เสกด้วยพระคาถานี้

นะ เลื่อน โม เพื่อนหัวใจ พุทฺธ หลงไหล
 ธา พันเพื่อน ยะ วังเวง สุญเปล่า

นะ เมตตา โลกะวิฑู อุปะถัมค้ำชู โม อัมลา
 นิอุปะถัมค้ำชู จิตติ

พระคาถานี้ใช้เมื่อมีศัตรูใจพาล คิดจะมาทำร้าย
 ช่มชู้ หรือมาเบียดเบียนเรา ให้ได้รับความทุกข์ ความลำ
 บากนานาประการ ให้เสกพระคาถานี้ทุกวัน ทุกคืน จะ

บันทึกให้ศัตรูเหล่านั้นกลับมานิยมชมชื่นเรา ผู้ที่เขากำลัง
โกรธเกลียด จะกลับใจมารักเรา ส่วนผู้ที่รักกันอยู่แล้ว จะ
เพิ่มความรักใคร่สนิทสนมยิ่ง ๆ ขึ้น.

พระคาถาพ่นตาแดง ตาเจ็บ

สะหัสสะเนตโต เทวินโท

ทิพพะจักขง วิโสธะยิ

พระคาถานี้ เสกน้ำพ่นตาแดง ตาต้อ หรือเสก
น้ำล้างหน้าทุก ๆ วัน จะไม่เกิดโรคตา หรือโรคเจ็บตาเลย

คาถาพระพุทธรเจ้าประธานบาตร

จัตตาโร บัตเตยะเถ เอโกปัตโต

ตะเถเอโก ปัตโตตะเถ อธิษฐานหิ.

พระคาถาบทนี้ เมื่อพระพุทธรเจ้าพระองค์ทรงอธิษ
ฐานประธานบาตร ๔ ใบให้ติดเป็นใบเดียวกัน สำหรับใช้
ประธานบาตรแฝด หรือต่อกระดูกที่หักให้ติดกันได้ดังเดิม
วิเศษนัก

พระคาถาเป่าศรัษะหญิงเวลาคลอดบุตร

พุทฺธโรพุทฺธัง พุทฺธะรูปัง พุทฺธะพุทฺธโร พุทฺธโร
พุทฺธัง พุทฺธะนิมิตฺตัง รูปะพุทฺธโร พุทฺธโรพุทฺธัง พุทฺธะ
นิมิตฺตัง สุนฺดฺรียะพุทฺธโร

พระคาถา^๕ เสกบริกรรมเป่าศีร์ษะหญิงเวลาคลอด
บุตร กันภูตผีปีศาจ กันมิให้เล็ดร้ายตืขึ้น

พระคาถา^๖นะวะหะหะระคุณ

อะ สั ง วิ สุ โร ปุ สะ พุ พะ
วิธีใช้ ใช้ได้ทุกอย่าง เหมือนอธิปโตสถอยหลัง

พระคาถา^๗ดับพิษไฟ

อิฯเจวะโมคคัลลาโน อักคินะวุตถา^๘นังเตโชธาตุ สัมมาหิตา
พระคาถา^๙ เป็นพระคาถาของพระอรหันต์ อัน
มีพระนามว่า พระมหาโมคคัลลาเถระ อรรคสาวกเบื้องซ้าย
ของพระพุทธเจ้า ใช้ดับพิษไฟ หรือน้ำร้อนลวก ตี้นัก

พระคาถา^{๑๐}คัดเลือด

วะโรวะรัญญู วะระโท วะราหะโร
พระคาถา^{๑๑} ถ้าเป็นบาดแผลต่าง ๆ ให้เสกประ
สานห้ามเลือด หรือถ้าหญิงคลอดลูกออกยาก ให้เสกน้ำ
มนต์ให้กิน จะสะเดาะเด็กในท้องให้ออกมาได้โดยง่ายแล

พระคาถา^{๑๒}ทำน้ำมันตให้หญิงมีครรภ์กิน

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยาเย ชาติยา ชาโต นา-
ภิชานามิ สัจจะปาณัง จีวิตา โวโรเปตา เตะนะสัจ
เจนะ โสตถิเตโหตุ โสตถิ กัप्พัสสะ.

พระคาถานี้ เป็นพระคาถาของพระอรหันต์ อันมี
พระนามว่า พระองค์กุลิมาล ใช้ทำนํ้ามนต์ หรือเสกของ
ให้หญิงที่มีครรภ์กิน กลอดกลูกง่าย นึกแล

พระอิติปิโสถอยหลัง

ติวาคะภา โธพุทังสา นุสมะวะเท ภาสัถติระ
สามะธัมมะ วิบุโรคะ นุตอะทฺหวิ กะโลโตคะ สุนันนัม
ณะระจะชา วิชโรพุทสม มาสัหมังระ อะวาคะภา โสปีติอิ

สิทธิการิยะ อิติปิโส^๕นี้ะ ชื่อว่าถอยหลัง มีคุณ
วิเศษ มีเดชฉมัง ศัตรูหมดหวัง ยับยั้งรามา เข้าหาเจ้า-
นาย ท้าวพระยาทั้งหลาย มีจิตเมตตา เป็นเสน่ห์อย่างดี
อย่ามีกังขา สิ่งใดปรารถนา ภาวนาในใจ คงเสร็จสม
หวัง มิได้พลาดพลั้ง^๕ จุกตังกล่าวไว้ ชักลูกประจำ
บริกรรมรำไป ถ้วนร้อยแปดเมื่อใด ต้องได้ตั้งจินดา
หากไปที่อื่น ฝูงคนทั้ง^๕พัน จะต้องบูชา วิธีอันเอก ปลุก
เสกอย่างว่า ฤทธิหนักหนา ในทางอยู่คง พระคาถานี้^๕
อุปเท่ห์วิธี สุดแสนจำนง ขอท่านทั้งหลาย อย่าได้งวยง
ตั้งจิตให้ตรง แล้วจงภาวนา.

กาถาบูชาแม่โกลศพ

สะหะพะโกชะนัง มะหาลาภัง สุขังโหติ ฯ

เมื่อถึงฤดูกาลจะหวานข้าว โถนา หรือตกกล้า ให้
ภาวนาพระคาถานี้ จะได้คุ้มครองกันศัตรู โจรภัย อัคคีภัย
อุทกภัย และศัตรูของต้นข้าว จะไม่สามารถมาทำลายต้นข้าว

กาถาพระบัวเข็ม (พระอุปคุต)

อุปะคุตโตจะมะหาเถโร สะมะพุทเธนะวะยากะโต

มาลันจะมาสะภาลันจะ โสอิทานิมะหาเถโร

นะมัสสิตะวาปะสิทธิโต อะหังวันทามิ

อิธานะวะอุปะคุตัง จะมะหาเถรัง

ยังยังอุปัทธะวัง ชาตังอิทังเสติ

อะเสสะโต จะมะหาลาภัง ภาวันตุเม ฯ

วิธีบูชาพระบัวเข็ม (อุปคุต) นี้ ให้หาอ่างแก้ว
ใส่น้ำ แล้วเอาของอะไร ๆ ก็ได้ที่ไม่กลัวแช่น้ำตั้งแช่ลงไป
ในน้ำ จึงเอาพระบัวเข็ม (อุปคุต) ตั้งลงบนสิ่งของนั้น
(อย่าให้พระแช่น้ำ) ให้เอาข้าวตอกตอกไม้ รูปเทียน บูชา
แล้วสวดพระคาถาข้างบนนี้ ถ้าสวดตามกำลังวันได้ยิ่งดี
จะมีลาภมาก และป้องกันศัตรูภายนอกภายในได้ด้วย คน

ร้ายที่คิดจะทำอันตราย ก็กลัวเกรงอำนาจ ไม่สามารถจะ
มาทำร้ายผู้บูชาพระอุปคุต^{๕๗}นี้ได้.

(กำลังวันอาทิตย์ ๖ จบ วันจันทร์ ๑๕ จบ อังคาร
๘ จบ พุธ ๑๗ จบ พฤหัสบดี ๑๙ จบ ศุกร์ ๒๑ จบ
เสาร์ ๑๐ จบ)

พระคาถาถอดหัวใจ ๑๐๘

นะโมพุทฺธายะ นะมะพะธะ จะภะกะสะฯ

พระคาถาหัวใจ ๑๐๘ นี้ ไม่ว่าจะใช้คาถาบทใด
ต้องเอาพระคาถานี้แทรกไว้ จะเกิดความขลังยิ่งขึ้น.

คำบูชาพระสี่วะลี

สี่วะลีจะมะหาเถโร

เทวะตาภิบุชิตो

โสระโหปัจจะยาติมहि

อะหังวันทามิตังสะทา

สี่วะลีจะมะหาเถโร

ยักขาเทวาภิบุชิตो

โสระโหปัจจะยาติมहि

อะหังวันทามิตังสะทา

สี่วะลีเถรัสสะ เอตังคุณัง

โสติดิลากัง ภะวันตุเม

พระสี่วะลีเถระเจ้านั้นเป็นพระอรหันต์ ซึ่งสมเด็จ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงยกย่องให้เป็นเลิศ (เอตะทักกะ)

ในการมีลาภ ถ้าผู้ใดได้สวดมนต์ระลึกถึงท่านก็จะเกิดโชค

ลาภมหาศาล.

พระอติปิโสแปดห้อง

อิระชาคะตะระสา ตีหังจะโตโรถินัง ปีสัมระโลป
 สัตพุท โสมานะกะริกาโร ภาสัสมัวิสะเทภาะ คะพุทบัน
 ทุธัมวะคะ วาโรโนอะมะมะวา อะวิขสุนุตตานุสติ ฯ

วิธีใช้ ใช้ได้ทุกอย่าง เหมือนอติปิโสถอยหลัง.

พระคาถาพระนางมัทรี

สุคะโต ตะถานัง สุคะโต สุนทะระปินนินัง
 สุคะโต สุคะโตยะ นะมามิหัง ฯ

พระคาถาพระนางมัทรี ตอนที่เข้าป่าแสวงหาผลไม้
 เก็บมาไว้ใส่จันทน์ พระนางจะสัจจกรไปในทิศทางใดจะเป็น
 ในป่า ในถ้ำ และคูหา ก็หาอันตรายไม่มีได้ เพราะพระ
 นางสาธยายพระคาถาบทนี้ เป็นที่พอใจรักใคร่ของเทวดา
 และมนุษย์ทั้งหลาย ผู้ใดได้จำเรณูภาวนาทุกวัน จะมีเทวดา
 คอยปกปักรักษาให้พ้นภัยอันตรายทั้งปวง

พระคาถาพระนางธรณีปราบบมาร

มะอะอุ อติปิโสภะคะวา สะวาอะระหัง สุคะโต สะวาหะ ฯ

ตอนเมื่อพระนางธรณีสรีรค่น้ำออกจากมวยผม เป็น
 น้ำทะเลมหาสมุทรใหญ่หลวง ผู้ใดได้พบเห็นพระคาถานี้
 ให้ท่องบ่นไว้เถิด ใช้ขับไล่ผู้ตีสืบสาธได้ทุกอย่าง

พระคาถากันอัคคิภัย

สันติปักขาอะปัตตะนา
มาตาปีตาจะนิกขันตา

สันติปาทาอะวัณจะนา
ชาติเวทะปะติกัมมะ

เมื่อพระพุทธเจ้าเสวยพระชาติเป็นพญานกคุ้ม ท่านได้ทรงเจริญพระคาถาบทนี้ ไฟป่าที่ไหม้มาล้อมทั่วทุกทิศได้ดับหายไปสิ้น ผู้ใดได้สวดมนต์ภาวนาพระคาถาบทนี้ไว้ จะสามารถคุ้มกันอัคคิภัยมิให้บังเกิดขึ้นในบ้านเรือนของเราเลย ขณะที่ยังเกิดอัคคิภัยใกล้ ๆ บ้านเรา ก็ให้แผ่เมตตาจิตสวดพระคาถาพญานกคุ้มนี้ บ้านของเราจะปลอดภัย แล.

พระคาถานกการเวก

กะระวี กะวะจะมัง สัททัง สุตตะวา อะทาสีสี
หะนาทัง มุจิตตัง ปิยังมะมะ (ท้าวผู้)
จันทาเสฏโฐ สุริยะเสฏโฐ อะ ออ อี อี อุ อุ
เอ โอ สะหุมะติ (ท้าวเมีย)

พระคาถานกการเวกสองท้าวเมียนั้น ก็ทางเมตตา มหาสเนห์ เวลาเทศนาร้องว่า หรือพูดจากับผู้ใดจะให้คนฟังติดอกติดใจแล้ว ท่านให้เสกใส่ขมิ้นสีปาก เสกดอกไม้ ทัตทุ เสกน้ำล้างหน้า สมณะชีพรามณ์ และประชาชน คนทั้งปวง จะนิยมนรักใคร่

เวลาจะเรียนพระคาถาบทนี้ ให้มีดอกไม้ รูปเทียน
อย่างละห้า และมีเทียนหนักหนึ่งบาทสองเล่มยกกรฐแล้ว
จงท่องบ่นเอาไว้ มีวิธีใช้ได้หลายอย่าง

พระคาถาปลาไหลเผือก

อะเสสุเว อะยาเวยยะ เสพเสวะเสตะอะเส

เมื่อพระพุทธเจ้าเสวยพระชาติ เป็นพญาปลาไหล
เผือก ได้สาธยายพระคาถาบทนี้ ศัตรูไม่อาจจะทำร้ายพระ
องค์ ใช้เสกน้ำมันงาติดบาทตามตัวให้ทั่ว อยู่ยงคงกะพัน
โดยเฉพาะใครจะ บั้วตัวเรามีอยู่เลย

พระคาถาพญาไก่ฟ้า

เวทาสากุ กุสาทาเว ทายะสาตะ ตะสายะทา
สาสาทิกุ กุทิสาสา กุตะกุกุ พุกตะกุกุ ฯ

เมื่อพระพุทธเจ้าเสวยพระชาติ เป็นพญาไก่เถื่อน
(ไก่ฟ้า) มีพวกนายพรานเฝ้าบ่วงไปดักก็ไม่ได้ จะสังหาร
อย่างไรก็ไม่เป็นอันตราย น้อยคนนักจะได้เห็นพระคาถา
บทนี้ ผู้ใดภาวนาทุกวันจักเกิดประหลาดอัศจรรย์ยิ่งนัก

พระคาถาพญากาเผือก

ทิกากา เทวาทิกากา หิหิवा สุธุณาเร พะพะเรกานิ สุพาสุนิ ฯ

เมื่อครั้งพระพุทธเจ้าเสวยพระชาติเป็นพญากาเผือก
 คนทั้งหลายได้เห็นเข้าก็อยากได้มาไว้เป็นของตน พระกา
 ฎาบท^๕ เป็นเมตตามหานิยมอย่างวิเศษ จะขึ้นเทศน์
 หรือร้องรำทำเพลงก็ใช้ได้ทุกอย่าง.

พระคาถาหัวใจปถมัง

ทุ สะ มะ นิ

สั^๕กั^๕ว^๕นี้ เป็นพระคาถาหัวใจปถมังกำเนิด ประ
 เสริฐกว่าหัวใจทั้งหลาย ท่านได้หัวใจนี้แล้ว เหมือนกับ
 ได้หัวใจทั้งหมด ใช้ได้ทุกอย่าง ภาวนาทุกวัน ท่านมีกำ
 ลังแรงด้วยข้างสาร เดินทางไกลก็ไม่เมื่อย เสกน้ำมันงา
 กิบทาตัวอยู่ยงคงกะพัน พ้นไม่เข้า ตีไม่แตก

อิกะวัตติ

พระคาถาหัวใจพระพุทธเจ้า

อิสะวาสุ

พระคาถาหัวใจแก้วสามประการ

ปาสุอสา

พระคาถาหัวใจศีล

ทิมะสังอังคุ

พระคาถาหัวใจพระสูตร

อาปามะจุปะ

พระคาถาหัวใจพระวินัย

จิเจอร์ุณี

พระคาถาหัวใจพระปรมัตถ

สังวิธาปุกะยะปะ

พระคาถาหัวใจพระอภิธรรม

จะกะกะสะ

พระคาถาหัวใจกรณี

ระตะนัตตะยา นุภาเวนะ
 สะทาโสตถิ ภะวันตุโว
 ทว้ยอำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย
 ขอความสวัสดิ จงมีแก่ท่านทั้งหลาย เทอญ.

พิมพ์ที่ ร.พ. มนตรี (ค้ำนริมคลอง) บางลำภู พระนคร
ม.ร.ว. หญิงนันทา สนิทวงศ์ ผู้พิมพ์โฆษณา 2513
